

זהר שיר השירים

כתיב "כָּל דָּבָר אֲשֶׁר יָבֵא בְּאֵשׁ תִּעְבְּרוּ: בְּאֵשׁ וְיִטְהַר" (במדבר לא, כג), אמר רבי יוסי כשהיה בית המקדש קיים אדם מקריב קרבנו בענין זה ומתכפר לו, עכשיו תפלתו של אדם מכפר לו במקום הקרבן כדמיון הזה.

לולי הרשעים אין הצדיקים ניכרים

דבר אחר "דוֹדֵי לֵי וְאֲנִי לֹא הִרְעֵה בְּשׂוֹשְׁנִים", מה השושנים קוצים מצויין בתוכם, אף הקדוש ברוך הוא מנהיג עולמו בצדיקים ורשעים, מה השושנים אלמלא הקוצים אין השושנים מתקיימין, כך אלמלא הרשעים אין הצדיקים ניכרים, דאמר רבי יהודה במה הצדיקים ניכרים, מתוך שיש רשעים, דאלמלא רשעים אין הצדיקים ניכרים. דבר אחר "הִרְעֵה בְּשׂוֹשְׁנִים", המנהיג עולמו בשש שנים^[קא] והשביעית שבת לה'. דבר אחר "בְּשׂוֹשְׁנִים", באותן ששנים בתורה. (זהר חלק ב-כ).

להזהר מעונות

"עַד שְׁיִפּוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים וְגו'". רבי יוסי פתח, "עַד שְׁיִפּוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים", כמה יש להם לאנשים להזהר מעונותיהם שלא יחטאו לפני רבונם, שהרי בכל יום ויום כרוז יוצא וקורא, התעוררו בני העולם בלבבכם לפני מלך הקדוש, התעוררו להזהר מעונותיכם, עוררו לנשמה הקדושה שניתנה בכם ממקום עליון הקדוש, שלמדנו בשעה שהקדוש ברוך הוא מוציא את הנשמה להורידה באנשים, מזהיר אותה בכמה אזהרות בכמה עונשין, בשביל

כלו לבן, ואז האדום נהפך ללבן, נהפך מדת הדין למדת הרחמים.. אמר רבי יצחק ועוד שהרי לעולם אדם ולבן נקרב והריח עולה משתיהן, מה השושן אדום ולבן כך ריח הקרבן, והקרבן מאדום ולבן הוא, בוא וראה מריח הקטרת שהסמנים מהם אדומים ומהם לבנים, כגון הלבונה שהוא לבן, מר דרור אדום, והריח עולה מאדום ולבן, ועל כן מנהיג עולמו בשושנים שהוא אדום ולבן, וכתיב "לְהַקְרִיב לִי חֵלֶב וְדָם" (יחזקאל מו, טו), כנגד זה אדם מקריב חלבו ודמו ומתכפר לו, זה אדם וזה לבן, מה השושן שהוא אדום והוא לבן אין מוצקין אותו לחזור כלו לבן אלא באש, כך הקרבן אין מוצקין אותו לחזור כלו לבן אלא באש, עכשיו מי שיושב בתעניתו ומקריב חלבו ודמו, אינו נצמק לחזור כלו לבן אלא באש, דאמר רבי יהודה מתוך תעניתו של אדם נחלשין אבריו וגובר עליו האש, ובאותה שעה צריך להקריב חלבו ודמו באותו האש, והוא הנקרא מזבח כפרה, והיינו דרבי אלעזר כשהיה יושב בתענית היה מתפלל ואומר: גלוי וידוע לפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שהקרבתי לפניך חלבי ודמי, והרתחתי אותם בחמימות חולשת גופי, יהי רצון מלפניך שיהא הריח העולה מפי בשעה זו, כריח העולה מהקרבן שנקרב באש המזבח ותרצני: נמצא שהאדם הוא מקריב בתעניתו החלב והדם, והריח שעולה מפיו הוא מזבח כפרה, ולפיכך תקנו התפלה במקום הקרבן, ובלבד שיתכווין למה שאמרנו, אמר רבי יצחק מכאן והלאה

זיו הזהר